

Avleveringsliste – Klæbu kommune

Lars Forseths privatarkiv 1801 - 1934

[illegible]

*Brødrene Lars og Paul Larsen Forseth

Lars Larsen Forseth.

Paul Larsen Forseth

Klæbu kirke ble bygd av Lars Larsen Forseth.

Lars Larsen Forseth (1759-1839) og **Paul Larsen Forseth** (1762-1817) var, sammen med sin far, de eneste gjenlevende på gården Forset i Klæbu etter at mor og fire søsken døde i dysenteri sommeren 1773. Forset ble odelsgård da faren kjøpte den for 1000 riksdaler i 1788. Slekten hadde vært bygsmenn på Forsetgården siden stamfaren, Jon Svensen jamte, kom fra Jämtland og bygslet gården i 1646.

Begge brødrene fikk skjøte på gården i 1788. I 1790 bygslet Paul halve gården Nordset i Klæbu og i 1791 løste Lars broren ut fra Forsetgården, som fortsatt er i Forsethslektens eie. Paul regnes som Nordsetslektens stamfar selv om han ikke selv brukte gårdsnavnet som etternavn. Hans sønn Arnt Paulsen Nordseth var den første som gjorde det. Pauls etterkommere var bygslere på Nordset i over 100 år. Gården tilhørte Thomas Angells Stiftelser i Trondheim og gjør fortsatt det.

Begge brødrene var driftige bønder, dyrket mange mål nymark og kjøpte tilleggseiendommer. Lars var også klokker og selvlært snekker og bygde kirken i bygda i 1789 sammen med sin far og flere stuebygninger, broer, dam over Nidelva samt klokkekasser og skatoll. Paul ble lensmann i Klæbu. For sitt virke fikk begge brødrene utmerkelser og medaljer.

Avleveringsliste – Klæbu kommune

1814

I en svært viktig tid i Norges historie kan det se ut som om brødrene Lars og Paul Forseth ble stående på hver sin side i striden om landets fremtid og kongevalg, den ene for selvstendighet, den andre for union. Om dette påvirket forholdet mellom brødrene, vites ikke, men begge gjorde en innsats for landets grunnlov og framtid. Det at den ene ble valgt til Norges første Grunnlovgivende forsamling og den andre til det som er blitt kalt Norges andre Grunnlovgivende forsamling, sier noe om at begge var fremstående menn. Men stormaktspolitikken hadde de ingen innflytelse over. Kieltraktaten av 14. januar 1814 beseiget Norges skjebne. Den var en avtale mellom fyrster uten folkelig medvirkning og hadde som hovedformål å overføre Norge fra Danmark til Sverige. Bakgrunnen for dette var at Carl Johan, som i realiteten styrte Sverige på vegne av kong Carl 13., hadde ledet stormaktsalliansens armeer og hadde beseiret Napoleon i flere slag, og Danmark var Napoleons allierte og sto på den tapende parts side.

På utsendingsmøtet i Melhus 28. mars 1814. ble Lars Larsen Forseth valgt som 1. representant for Søndre Trondhiems Amt med sorenskriver Rambeck, Orkdal, og sogneprest Darre, Klæbu, som henholdsvis 2. og 3. representant til Riksforsamling på Eidsvoll. Som førsterepresentant var det Lars Forseth som bar fram fullmaktene fra valgmøtet for prins Christian Frederik av Danmark. På Eidsvoll sluttet han seg til Selvstendighetspartiet og han var med i flere komiteer og medlem av deputasjonen til den nyvalgte kongen 17. mai 1814. Lars Forseth er også med på det store maleriet «Grunnlovsforsamlingen på Eidsvoll 1814» som henger i Stortingssalen, om enn på beskjeden plass.

Paul Larsen Forseth ble valgt til det overordentlige Storting som trådte sammen 7. oktober 1814 i Christiania. Dette var det første Storting etter at Riksforsamlingen på Eidsvoll hadde vedtatt Norges Grunnlov våren 1814, og oppgaven var å forhandle med Sverige om revisjon av Grunnloven og fatte beslutning om å gå i union med Sverige. Lensmann Forseth var blant dem som skrev «Ja» på Voteringslisten 20. oktober 1814. Som stortingsmann ble han innvalgt i komiteen som tok imot Carl Johan på Stortinget. Hvert komitémedlem fikk en snusdåse i gull av kongen. Etter hans død ble Pauls snusdåse ble solgt på auksjon til en gullsmed i Trondheim. Som minne fra stortingsturen til Christiania kjøpte Paul 24 par grønnskafte bordkniver og –gafler som enda er på gården Ulset i Klæbu.

Både samtiden og ettertiden har gitt Lars Forseth heder og ære for sin deltakelse i arbeidet med Norges Grunnlov og han er blitt kalt «Eidsvollsmannen» i bygdebøker og på folkemunne. Det overordentlige Storting lyktes langt på vei med å opprettholde Norges Grunnlov og suverenitet i den påtvungne unionen med Sverige, men Paul Forseths innsats i denne forbindelse har vært lite kjent og verdsatt. Tanken på en union med Sverige sto gjerne atskillig svakere på bygdene i Trøndelag enn tanken på selvstendighet etter 400 år som dansk lydrike.

****Frederik Trampe**

Frederik Christopher Trampe (født 19. juni 1779 på Krabbesholm i Danmark, død 18. juli 1832 i Trondheim) fra slekten Trampe var dansk riksgreve og embetsmann. Han virket blant annet som stiftsamtmann både på Island (1806–1809) og i Trondhjems stiftamt (1810–1832).

Innhold

Trampes første år på Island hadde vært fredelige, men så kom krigen mellom Danmark-Norge og Storbritannia 1807, med “flåteran” og fastlandsblokade, som også rammet skipstrafikken til Island, Færøyene og Grønland. Med britisk privat bistand oppkastet Jørgen Jürgensen seg juni 1809 til hersker over Island. Trampe var i Norge og ble “arrestert” da han kom tilbake til Island. Men han ble befridd av den britiske korvetten Talbot, som han seilte med til Storbritannia, hvor han inngav klage til den britiske regjering om det som hadde skjedd. Det ble bestemt at Island, Færøyene og Grønland skulle betraktes som nøytrale og hørende til en vennligsinnet stat.

Konflikt med general von Krogh

1810 ble Trampe stiftamtman i Trondhjems stiftamt, som på den tiden omfattet hele Norge nord for Sunnmøre, og samtidig amtmann i Søndre Trondhjems amt. På grunn av krigen var det nød i Norge, og det ble nødvendig med en offentlig forsyningstjeneste. Organiseringen og gjennomføringen av den brakte Trampe i konflikt med kommanderende general nordafjells, Georg Frederik von Krogh. Konflikt ble det også da Trampe ville rydde opp i misbruket med militær friskyss. Ved von Kroghs mellomkomst ble Trampe derfor hjemkalt til København 1812.

Frederik Trampe

Født	<u>19. juni 1779</u>
Død	<u>18. juli 1832</u> (53 år)
Far	Adam Frederik Trampe
Barn	<u>Adam Johan Frederik Poulsen Trampe</u>
Nasjonalitet	Danmark, Norge
Utmerkelser	ridder av Dannebrog

[Frederik Trampe på Commons](#)

Avleveringsliste – Klæbu kommune

Da prins Christian Frederik våren 1813 ble sendt til Norge som stattholder, fulgte Trampe med og ble medlem av Regjeringskommisjonen. Christian Frederik knyttet Trampe til seg og fikk i ham en god støtte for sin politikk. Først da von Krogh tok avskjed i januar 1814, kunne Trampe vende tilbake til Trondheim som stiftamtmann.

Foreldre: Major Adam Frederik greve Trampe til Løgismose (1750–1807) og Gertrud Hoffmand de Poulson (1746–1815). Gift første gang 1797 med baronesse Frederikke Sophie Bolten f. Heinrich (1764–1807), ekteskapet oppløst 1803. Gift andre gang 1808 med Anna Dorothea (“Thea”) Colbjørnsen (1792–1808). Gift tredje gang 1810 med komtesse Amalie Ulrikke Frederikke von Schmettow, datter av Carl Jacob Waldemar von Schmettow.

Hans sønn i første ekteskap Adam Johan Frederik Poulsen Trampe (1798-1876) var amtmann både i Nordland og Nord-Trøndelag.